

A lap szellemi érdekeit illető közlemények a szerkesztőséghez, az anyagi ügyeket tárgyzók u. m. előfizetés, hirdetések, reclamatiók sat. a kiadó hivatalhoz utasítandók bérmentesítetten.

I

nár beszéltem volt is az iránt ama jövődö-
nondó öreg asszonynyal, a ki ott fent az Om-

gát, hogy melyik az, és hogy írta nekem, ki kölesön fejébe összekötöttesbe akarom magam véle tenni.

Ezeket most röviden írva, végre kérem önt barátságáért, melyre érdemesíteni törekszik magát igaz barátja
N. K. Kam.

Ezen levél igen megörvendeztetett, látva abból, hogy az ügy még nincsen elvesztve, s még remélhetni azon jelentkezett szerencsés kereskedelmi összeköttetés átvitelét. A tárlati bizottmány érdemes elnöke gr. Lázár M. ö. m. g. és a gazdasági egylet derék és szakavatott titkára Nagy Ferencz ur, végre szinte egy időben nagy örömemre értesítettek, hogy m. e. 40 külön vidéket képviselő bor állhat mustrául rendelkezésünk alatt, sőt utóbbi oda viendő ezen mustrák rendezését, hogy bortermő vidékeinknek az érdemes titkár ur által már tudományosan elküldött (ugy tudom, hat) osztályzata szerint, a kereskedelmi kombinatióknak megfelelőleg legyenek a mustraborok rendezve és illetőleg kiegészítve.

Ekkor vettem svájci érdemes ügybarátunknak nagy köszönetünkre érdemes fáradozására mutató eddig utolsó levelét, melyet jövő lapunk hozand.

Dózsa D.

A gazdasági és ipar-kiállítás feltűnőbb tárgyai.

I.

Miután, a mint értesítve vagyunk, a tárlati bizottmány a kiállítás összes tárgyait, valamint az innépely s eljárás részleteiről egy tüzetesen szóló röpiratot fog közre adni, mi ily tüzetes közlésbe nem bocsátkozhatunk, de a kiállítás feltűnőbb tárgyait, a tárlat minőségéről tájékoztató végelt, közöljük olvasóinkkal. Egerszermind meg kell jegyeznünk, hogy a közlemények a bíráló szakosztályok hivatalos jelentéseinek kivonatai.

A kiállított ásvány gyártmányok között háromféle vas vas kiállításunkon képviselve u. m.

a. torozzkói (kiállító: Simándi András és Zsákó János.)

b. A kudzsi (kiállító: az ottani cs. k. hámor-igazgatóság.)

c. Fülei (kiállító: a brassai társulat.)

A torozzkói vas, mint hogy piacunkon eléggé ismeretes, annak előnyei és hátrányai ismételéssel nem fárasszuk a bizottmány figyelmét; csak azon óhajtsunkat fejezzük ki: vajha e páratlan jóságú vaskóvalahára célszerűen közlésben részesülne; mert akkor a torozzkói vas, minden más vasakat végképp leszorítana piacunkról.

A kudzsi cs. kir. vashámoz, mely (a kiállított tárgyakhoz mellékelt tudósítás

szerint) évenként 12,000 mázsa vasat termel, mind eddigelé piacunkon ismeretlen különösben magára vonta figyelmünket.

Azt a fülei rudvasakkal együtt műtörök által mind hidag és meleg-törésre, mind izgatásra (schweissen) szíjasságra, lágyaságra, tisztaságra nézve megpróbáltatván, a beküldött közt legjobb s egyáltalában mind azon kellekkel bírónak találtuk, melyek az ugynevezett lágy vasban megkívántnak; a hordó abrónsok szépen hengerestettek, s nézetünk szerint a steiermarkiakkal kiállják a versenyt; árruk is mérsékelt, s a hámoznak 14—15 mfnyi távol-sága mellett igen hihető hogy e kiállításnak igen idves nyereségei közé piacunkon e kitűnő jóságú vasnak megjelenése is sorozható.

A fülei vas, bár rudvasai valamivel alább valók a kudzsi sira, minden esetre bir a jó vas kellekkel; de ezen iparos társulatnak főleg a vas-öntvényekben kitűnő az érdeme. Ez iparág honunkban mondhatni még csak kezdő felben van, s nem lehet hogy annak midőn virágzását és tökélyesbüléstőljes szívünkől kívánjuk, egerszermind e mutatóvanyoknak szívünkől ne örvendjünk; annyiál inkább mivel a beküldött öntvényi példányok minden tekintetben dicséretesek; az öntés kelméje lehető tömörséggel, kellő légysággal bir; a fűtők csinosak; a vas üstök igen szépek, mondhatni remekel.

E vastermelő társulat működésének kiterjedését nem látjuk célszerűtlennek kisé bővebben ismertetni. Ugyan is Fülén van két magas kemenczük, egyik 23' más-sík 39' magas; öntődjük, minta-asztalos-műhelyük, vassuró, gyaluló, esztorgályozó és csavarvágó gépjük, egy pudelofen, négy fristűz, két gőzházor, hasonlólag műhelyük a földmívelési eszközök készítésére. Szentkeresztbányán egy 37' magas kemenczük négy fristűz, négy hámoz, minta asztalos és lakatos-műhely. 1858-ban termelésük 30,000 mázsa fog menni. Gépöntődjükben akár egyes gépdarabok, akár egész kész gépek kaphatók vagy megrendelhetők.

Ez üzlet 213 munkásnak, kiknek családjukat oda számítva 600-at meghaladó embernek ad mindennap kenyeret. A munkások díja 15—40 fr. havonként.

A vasöntvények közt mint tisztán ömlöttet és jól sikerülteket megemlíten-dőnek tartjuk Rajka Péter polgártársunk gyárában öntött gépdarabokat. E szorgalmas iparosunknak mind sok oldalu képzettsége, mind ernyedetlen buzgalma mindnyájunk előtt ismeretes. E vasöntvényeket nem nézhetjük egyébként mint egy nagy lépést arra, hogy a naponként inkább szükség-

geltető gazdasági és más gépek, mennél gyorsabban, jobb móddal és egerszermind jutányosabban elkészülhessenek; ugyan ezért nevezett Rajka Péter ur e vasöntvényi jóságát, tisztaságát, dicsőre oklevélben is kifejezendőnek véleményezték.

Mint ásványtanhoz tartozó ezikk szakosztályunkhoz volt utasítva még helybeli gépész Rajka Péter gyárában készült jegczmintá gyűjtemény faból; e minták mind szabatoságuk, mind csinoságuk tekintetéből minden esetre méltánylást, és dicséretet érdemelnek. Ohajtandó lett volna, hogy a kiállító árukat is mellékelje; ebből láthatuk volna, mennyiben remélhető, hogy ezek tanulóink kezei közé eljuthassanak.

BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Dézs, nov. 29. (A Crinolin, útesinálás, roletariusok, városunk és még valami.) Annyi beszéd volt hi-lapokban a nőviseletek sajátságairól: miszerint alig lehet még ily komolylapokba is helyenkivülnéha a reflexiókat kikerülni. Közlebből egész hadjárat volt, egy némileg a régebb magyarnók által is használt viselet ellen. Szegény crinolin! mennyi élez és elemesség vett tégedet üldözöbe; pedig ha nőknek csakugyan vastagon kell öltözködniök — lapos erszényünk nagy satirajára — csakugyan te vagy az egyellenkisegítő. Hat, hét helyett egy, már magában nagy nyereség; hát még a mosás és simítás mennyi időt, munkát és mindenek fölött fát főlemészt, mely az újévvel bezhozandó erdő-törvény könnyen tulvitt magyarázata, vagy helyi viszonyaink nemismerése által — tetemes áremelkedéssel fenyeget: azért vive le crinolin!

Miután a divat e új szülötjének útját a társaságos életbe így egyengetők, illő, hogy magáról az útról is említést tegyünk. A városunkon át Szilágyságba vezető útvonalon nagy mérvben foly a munka. Elég nem dicsérhető tapintata a járási főnöknek, hogy e közidőt, midőn a mezei munka megszűnt, ügyekszik a közmunka tételére főlhasználni; oh! a helyt, viszonyt és körülményeket értő, felfogó hivatalnok e nehéz körülmények közt is sokat segíthet bajaink közt; ezért e dicséretes járást példaként felemlítve, jövődöre is elvárjuk, hogy a szorgos mezei munka idején nem vonatnak el a munkás kezek, midőn a földmivesnek gyakran egy pár napi késedelem évi fáradsága jutalmát kockáztatja.

A jó úton élvezet az utazás; de aligha ezen kellemes vágy ad a vándor-botot azon három bukovinai embertársunknak

kezökbe, kik e közlebbi napokban rongy-tól fődött didergő tagok, — s a hosszas éhségtől sáppadt arczzal városunkba vetődének. Megesett az embernek lelke, látva a kimerült tagokat, melyek alig bírák a munka eszközét, látva a főt-étel szálló páraillatjára halványtekinetőkön az örömet, s a felfokozott étvágy mohofalatozását! Sokszor hallók Erdély jövődjét Bukovinához hasonlítva; sőtét gondolatok merülének fel agyunkban, minmagunktól kérdve, hogy lehet, midőn a te-remtő, a mező virágait pompásan ruházza, a levegő madarait gondosan táplálja, — az ember ily kétségbe-ejtő körülmények köz-zé juthasson!!

A napokban felmerült a közbeszéd ajkán, városunknak a királyi városok sorábai emeltetésének kacsá hire. Mi rég megtanultuk a meseiről, hogy minden dicsőség hiábavaló, ha haszon nincs benne, vagy talán ez által városunk egy fokkal feljebb emelkedik. A be- és kimenő vándor láthatja városunk szélén, hogy mi Kreis-Stadt vagyunk; vagy talán ez csak a tábla betűin áll csak? Ez is elég, midőn egy nagy bölcsész ugy is azt tanította, hogy minden dolog reánk nézve csak a képzetben van! Vagy talán ezáltal egyenesen a kerületől fogunk fuggeni, quid refert mihi dum... És ha városunk közügye halad, ha csak ugyan halad, erőlyes járási főnökünk ki nem fárado sarkalásainak eredménye... Városunk ez emancipatioját a közel jövőben anyagi állása is lehetlenné teszi; az igaz, jelenben huszonhét ezer pf. körül a jövedelme, de ebből kifizetendők tetemes adósságai, s e mellett, midőn realitásainak mindenik haszonbérloje bukik, — jövődöre felére alig számíthatni.

Végre megemlíti az azon ódonaságot, hogy mi tizenégy kr-ért, már havak óta pharaoi sovány marha-hussal tengünk, midőn a boldog kolozsváriak tizenkét kr. élvezik a püspöki falatokat! Caveant consules!

Névtelen.

ML. Panit. (Vége.) Elvetem a tollat. Vozerczik! s más firkálásért már is annyit szenvedtem, hogy feledve nóm latinnyelvbeni tudatlanságát, Oviddalgyakran felkiálték: Vere cara uxor nunquam plus vezérczik scribo! Mit is ez az? Nőmhite szerint — márpedig az csatlatlan szentírás, — csak papir sídóvesztegetés, irkálka, misemmit nem hajtakonyhára, hisz azzal legnagyobb vegytani kísérlet után is egyetlen inget se fehérethetni meg. Kocsisommal, csak azért, hogy ily munkára az is kedvet kapjon, tövise még pedig számartövis hozni indulék. Más tán halálra szégyelné ily munkánál magát, vagy épp megszöknék e bűnös világ-

poly vize mellett lakik, s még mindig nagy háladatos érzélemmel van irántunk holmi régebbi csekély szolgálatokért. Jól van tehát! mondá Saphira; de ne feledjük, hogy Szipónia már nagy leány, s itt az idő, hogy őt, öreg barátom, gyorsan eltávolítsuk körödből, a mely az ő ártatlan jellemét is kezd megbélyegezni. Mig gyermek vala, a balitellet súlya nem érte őt, de most... ideje most, hogy beváltam Godhorszky Czecciliának tett eskümet: hogy anyja leszek leányának, s gondoskodni fogok jövőéről, boldogságáról. Így szolt ő.

— Oh atyám, atyám! — szolt az agg nemes leánya tördelt hangon és a legnagyobb megindulással, a mit a hála érzete Saphira iránt és az elválás aggodalmának fájdalma okozata: — mi lesz ebből, mi lesz ebből? ...

— Saphira gondoskodni fog, hogy elfoglalhasd a társadalomban illő helyedet, a mely téged, mint akármely nemesi ház gyermekét, megillet. Egy ily hölgy szeretetteljes pártfogása mellett, s oly tulajdonokkal, a minőkkel te bírsz, leányom, a téged környező emberek szívét hamar meghódíthatod. O én tudom! ... mindenki kedvet fogja keresni, te vissza leszel adva az igazi életnek, s én, tudva, hogy boldog vagy, áldani fogom az órát, a melyben Márkházi ügye Saphirához vezetett.

— Az ő körében élni, az ő szeretetét birni és parancsainak engedelmeskedni, — monda Szipónia föllekesülve, — Istenem! mily boldogság lenne ez.

De itt egyszerre elakadt a szó ajkain; mert ugy tetszett neki, mintha önzésen kapta volna rajta magát, hogy csak egy pillanatra is elragadtatni engedte magát azon gondolat által, miszerint az udvarnál, Saphira és Márkházi körében, örömteljes életet fog élni, mig szegény atyja e rideg falak közt elhagyatva számítandja szomorú napjai mulását.

— Oh szegény jó atyám! — kiálta fel, egerszermegragadva az öreg tudós kezét, a melyet gyermeki ragaszkodással szorított kebléhez: — tehát okvetetlen ugy akarod-e te is, hogy az udvarhoz menjek, s ott éljek azután Saphira körében? Ah, te nem tudod, hogy az által mily nehéz próbának lesz kitéve lelkem!...

(Folytatjuk.)

TÖBBET ÉSZSEL MINT ERŐVEL!

Történeti humoreszk, Papp Miklóstól.

Ezerhatszöt körül annyira megfészkeltek magokat a törökök szép hazánkban, hogy nem is gondolkodtak arról, jó volna már egy kevés-haza is menni. Egészen otthon találtak itt magokat.

Beült egy-egy rongyos basa valamelyik nagyobb városba, maga elé hivatva a bírót, s megmondta neki ugyan törökösén, hogy ezen-től ott fog lakni, ő lesz az egész környék min-denható ura.

Persze a szegény városbírónak ilyenkor az volt a kötelessége, hogy menten megcsókolja a hatalmas basa kalfánya szegélyét, s olyan formán beszéljen, hogy mind ő, mind pedig a város nem tud örömeiben mit csinálni a rend-kívüli megistiztetésért.

Pedig ilyen gyönyörű megistiztetésben majd minden harmadik hónapban részesül egy-szer!

Továbbá megmagyaráztatta a basa, hogy a mig ő ott méltóztatik mulatni, addig minden nap gondja legyen a bírónak a legjobb eleség-mind az ő, mind pedig katonái számára előte-rementeni, — a győzhetetlen spáhikra különösen ügyeljen, mert azok az ő legügyesebb emberei.

A győzhetetlen spáhik pedig csak azért vol-

tak az ő legügyesebb emberei, mert közönségesen azokat szokta rabolni külden.

A városbírók ilyenkor siettek mentől hamarabb meneküdni a hatalmas basa fényes tekintete elől, mert a mig csak látta őket, mind egymásra adta nekik a különbnél-különb ezüta parancsolatokat.

Ilyen megistiztetésben részesült Székes-Fejérvár is egyszer.

Beállított egy esős nap oda Begtás basa négy osztály spáhival, maga elé hivatva a bírót, s legelső szoros kötelességévé tette, hogy neki egy lehető legkényelmesebb szállást teremtsen. Midőn a szállás aztán megvolt, s az út fáradalmait benne kevésbé kipihente, újból előhívatta a bírót.

„Mindenekelőtt azt kérdem tőled, hogy mennyi adót fizettek a budai győzhetetlen nagyvezér Szokolovics Mehemednek? Jól vigyázz nyelvvedre, hogy igazat beszéljen!” szolt a basa sárga szatnyán-papucsait húzva le lábairól egyik szolgájával.

— Bizony dicsőséges basa, mi a nagyvezérnek tenger sok adót kell hogy fizessünk! — felelt Vai Ferencz uram, kit szerencsétlenségére éppen akkor tettek meg a Fejérváriak bírónak.

— Ne beszélj hiábavaló dolgokat, hanem felelj nekem arra, a mit kérdeztem tőled — riadt rá a basa, hogy szegény Vai uram ijed-tében azt se tudta, melyik lábára álljon.

— 8000 arany-forintot, nagyságos basa! Igazán mondom, hogy nem tudom honnét fog-ják majd ezt a roppant nagy summát előte-rementeni!

— Már pedig elő fogjátok ám keríteni az utolsó réz-aspergit, s még azon felül az én számomra is négy ezeret, — értjük?!

— Érteni csak megérttem, hanem azért nehezen hiszem, hogy legyen belőle valami,

hatalmas basa; mert a nép olyan szegény, hogy alig tud egy napról a másikra megélni, nem hogy még kétfelét is fizesse az adót. — Felelt Vai uram, kevés bátorságot öntvén belé azon gondolat, hátha megmenetheti a várost ezen újabb adóztatástól.

— Javadra mondom, hogy főkezdt tisztá-talan nyelvedet, s rágd meg jól előbb a szót, a mit kiejtesz, mert különben ugy a talpadra veretlek, minden bíróságod mellett, hogy kétszer négy ezer forintért se vennéd fel.

— De ha lehetetlenséget kívánsz, dicsőséges basa!

— Mit?! még feleselni mersz, te rongyos gaur kutya! Most csak az a szerencséd, hogy nincs semmi a kezem közt, mert ugy vágnék ahoz a homlód fejedhez valamit, hogy két hó-nap mulva esnék le róla! — Ordított Begtás basa Vai Ferencz uramra, kinek ugyan volt any-nyi esze, hogy nem hitte el ezt a dühös fenye-getést, hanem azért mégis jobbnak látta el-hallgatni.

A basa adott még egy csomó parancsolatot ki. A vége felé kezdett a szegény bíró verej-tékezni.

— Ha azt akarod, hogy fejed épségben maradjon meg, ugy gondold legyen minden pa-raucsolatomra, s ne várjad, hogy még egyszer megmondjam, mert allakra! megkeserülöd!

Alig várta Vai uram, hogy kimondja az utolsó szót Begtás basa, — ugy kiment tőle, mintha a két látó szemét akarták volna kiszed-ni helyéből.

— Dejszen, most is azt mondom én, hogy nehezen lesz abból a négy ezer arany-forintból valami! „Dörmögő magában, kiérve az utcára.”

(Folytatjuk.)

ból? En más jobb világot ennél, jelesen olyat, hol számár és lövis, akár számártövis ne teremjen, — nem ismertem, csak megmaradok posztomon, s mit a sors, e leghatalmasb egyedur, midőn az emberiség nagy compániájába sorozott, előmbé szabott, a capitulatiót kitöltöm becsülettel; ugy is haszon van, ha hidegen fontoljuk, mit történi mindenben és a végcredmény kevés kivétellel mindegy. Ha poésis a számártövis-hordásban nincs is, philosophia található.

Eszünk, ha nem kedves tárggyal foglalkozunk, rendesen egyebütt keres menhelyet, több, néha távoli tárgyak körül barangol. Utközben eszembe jutta, hogy a bemoslékozott szekeret már egyéb is érheti, egy mosással mindkettőtől megfíszítható lesz; ezért kifelé a mezőre menve, még egy szekér trágyát is rakaték. A férlikor bajai közt ha gyermekkorai eszmék tükröznek magokat emléünkben vissza, jól esik. Édesen emlékszik vissza a gyermekkorban tanult duplex libelli-dos-ra, s hogy nálam egyik dos se csupa neveltség, mert a számártövis istöbb neveltségnél, örvendek. Sőt hogy a haszon bármos legyen, az urfiak nag yobbját is — mert hála Isten! elegend vannak, — elvívem lóörzeni, mert hiába nekünk még az ugaroni legeltetés legolcsóbb takarmány!

Ilyen fiamat urfiak nevezem, hűség, szerénytelenség vagy nagyravágyásnak ne vegye senki. Ha az egykori örményű a zsákolterőnek azt felelte, hogy ő adna zsákol, de csak egyetlen zsákja van s azzal az urfi takarózik a kuczakban: fi imat miért ne nevezem urfiaknak én is? A cím úgy is keveset nyom. —

De hagyjuk ezt! Elég hogy számártövisért mentem. Nemelyek nem hiszik, mások kigunyolnak vagy legalább lenevethetnek; pedig biz abban semmi nevetni való. Ha a cseh és némethoni polgár, ki harminc-negyvenezer forint ura, maga szánt és vét, ha a hollandi és belga földbirtokos — bár százazereknek parancsol, — a trágyát maga készíti: én jó magam, ha nem is épp hét szilvafás, de nem is tizenégy körtefás nemes miért szégyelném tövist hozni? Jelenkorban, s körülmények közt a gazdának mie van, mindent föl kell használni, annyival inkább, mivel földjéről az Isten-adta tövis után megadta adóját, épp mint a legszebb tisztabúza termésről, egyebet pedig még nyomásában heverő tagosítatlan földjén nem termelhet. Mig szégyenlünk megtakarítani a kicsinyiséget is, a mink van, s mig nem használunk föl mindent, mi használható, mindaddig rossz gazdák leszünk. Ha megvan már a tövis, ha földünket értékesebben használni lehetetlen, s azt megszanthatásáért földünknek levágni kénytelenítettünk, halmozhat azzal ki-mélni, s ezt takarmány vagy trágyának felhasználni. Ne unjunk, s ne szégyenlünk mindent megtakarítani. A szabó a posztóhulladékot, a kovács az apró darabkavakat szégyenlik-e felgyújtani? Nem felhasználják-e? ... És miért lenne szégyen épp csak a gazdának fölhasználni mindenét? Nekünk a csillag nem nyakunkon, nem gallérunkhoz tapadva, csak fejünk fölött áll, s bármily ragyogó is — mivel csak éjen át fénylik, — anyagi áldásának szűkebben terül. Uzon Z. J.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ

— A hazafi áldozatkészség egy fényes példájáról értesülünk, melyen mi hazafias örömmel s tisztelőszemmel sietünk hazánkfiával megosztani. A közelebbi tárlat-innepsélyn kiosztott érmetek, melyekből az ezüstöknek minden egyes darabja három tallerba került, s mely érmek összes értéke 300 ezüst rftot tesz — fontolóra véven a kezdet nehézségét — mind méltóságos gróf Kemény Sámuel ur fizette ki, újabb jelét adván ezáltal azon hazafias áldozatkészségnek, melyben mindenkor a legel-sők közt állott.

* Kézdi-Vásárhelyről írják, hogy az ujonnan felépült csinos tanácsház november 22-dikén ünnepélyes ebédrel megnyitott, mely alkalommal a megnyitó beszédet Böhm cs. kir. kerületi főnök tartá.

* Bukuresti jó magyar testvéreink, mint írják, részvények után egy casinot alakítottak Hunnia név alatt. Minden részvényes tag kö-

teles évenként két darab aranyat fizetni. Már eddigelő a részvényesek száma 90-re szaporodott. A megnyitás nagy ünnepélylyel ment végbe.

* Gyürki Antal a jövő új-évtől kezdve „Borászati Lapok” cím alatt bortermelő gazdáink érdekében rendes heti lapot fog kiadni. Előfizetési ára egy évre 6 pft lesz.

* Pesti Frigyes, a temesvári keresk és iparkamara titkára, kit egy pár jeles cikket után, a melyek tárcánkban megjelentek, közönségünk is ismer, új éven kezdve Temesvárról magyar heti lapot szándékozik nagy részben tudományos tartalommal kiadni. Tartalma volna: nemzetgazdaságt, kereskedelem és ipar, jogtudomány és jogtörténet, történelem, természettudomány, életleírások, várak és városok leírása, ország- és népmesemertések, novellák stb. A lap címe „Delejtű” lesz.

* A „pesti Napló” szerkesztésétől Pom-péry János visszalépvén, e politikai lap vezetését és szerkesztését már a jövő hó első felében báró Kemény Zsigmond veszi át. A „Magyar Sajtó” pedig továbbra is Hajnik K. felelős szerkesztősége alatt új éven kezdve hetenkint csak háromszor ugyan, de az eddiginél nagyobb alakban fog megjelenni.

* A magyar akadémia természettudományi osztályának nov. 23-dikén Pesten tartott ülésében Brassai Sámuel egy rövid előadást tartott a természettudományi nyelv ügyében, vagyis a rombolás ellen, melyet némelyek a szócsintan szellemében nyelvünkön elkövetnek. Oroszhegyi József az ő fordított szervényi vegytanában követelt nyelvtér, s a merészségért, melylyel a tudományt és nyelvet avatatlannul kezelni merte, „érdeme szerint kikapta a magáét.”

* A Mainz városban és szövetségi várban egy lőporatornyok fellobbanása által történt szerencsétlenség alkalmából Ö. cs. k. Apostoli felsége a belügyminiszterhez következő legfelsőbb kizárólat mellőztetett legkegyelmesebben intézni: Kedves báró Bach! Azon nagy szerencsétlenség, mely Mainz várost és szövetségi várat egy lőporatornyok f. hó 18-án történt fellobbanása által érte, késztet, alattvalomnak oly gyakran bebizonyult jótékony közrehatását igénybe venni, hogy az e sajnos esemény által sújtottaknak sikeres és gyors lámo-gatás szerzeszék. E végből elrendelem, hogy az összes koronaországokban az országhatóságok által a mainzi károsultak javára aláírások és gyűjtések nyitassanak, s erre nézve a megkívántó bevezető intézkedések haladéktalanul megtesszenek. Egyszermind bírodalmam érsekei és püspökei, továbbá a többi vallásfekezetek előjárói nevében felszólítandók, hogy állaspontjokból adakozási gyűjtéseket rendezzenek és hatályosan eszközöljenek. Ön azonnal megteendő a szükséges intézkedést, hogy a befolyó pénzek kellően egybegyűjtessenek s gyorsan külügyminiszteremhez rendeltetési helyekre leendő elküldetés végett átszolgáltatassanak. Bécs, nov. 23. 1857. Ferencz József, s. k.

Adakozás. A helybeli belvárosi ref. leányiskolában a szamosújvári ref. templom számára I. P. felszólítása következtében következő adakozások gyűlték be: Indali Péter családja részéről 1 ft. Takács Mari 6 kr. Deáki Ida 6 kr. Herepei Kati és Eszter 12 kr. Váradi Berta 12 kr. Kövér Ida 12 kr. Papp Anna 12 kr. Sárosi Klára 12 kr. Vadas Póli és Ilka 18 kr. Stein Mari 6 kr. Darkó Ottó 6 kr. Tompa Ida 6 kr. Nagy Zsuzsa 12 kr. Lukács Lina 12 kr. Kele Johanna 18 kr. Fogarasi Róza 6 kr. Ajtai Ida 6 kr. Teisinger Amalia 6 kr. Kirchner Regina 6 kr. Konez Lina 6 kr. Bójte Anna és Póli 20 kr. Macskási Juli, Biri és Róza 1 ft. Benel Laura és Mácsi 12 kr. Buda Berta és Viktoria 12 kr. Fikler Emma és Ida 12 kr. Eble Róza 6 kr. Koppandi Rákó 6 kr. Marsalkó Johanna 6 kr. Barabás Róza 6 kr. Összv. 6 ft 28 kr. A szamosújvári templom számára vettünk még 1 pforint adakozást, következő jeligés levélkével.

Aidons-nous mutuellement,
Dans nos jours passagers de peines de miseres,
Enfants d'un même Dieu vivons du moins en freres sat. — Egy katolikus.
A sófalvi templom számára ugyan azon kéztől, következő jelige mellett:
C'est Dieu qui nous fait vivre,
C'est Dieu, qu'il nous fait aimer. — Egy kath.
Fogadja az ismeretlen, az illető egyházak nevében köszönetünket. Dózs.

Nemzeti színház. (*) November 28-kán: A dorjánok és Jenők, szomorujáték 3 felvonásban 1 előjattékkal, írta József Miklós. — E régi, ismert darab Balogh Károly jutalmául a lehetőségig sikerült előadással és középzsámu közönség előtt adatott.

November 29-dikén: Bán yarém, hajdan-kori népre dalokkal 3 felvonásban. Írta Vachot Imre, zenéjét Szerdahelyi József. — E darab, a mely jó irányú vasárnapi darab, még mindig tetszik a vasárnapi közönségnek. A színház, mint minden vasárnap, ez alkalommal is szépen megtelt. A közéleti phrazisok illő tapsokban részesültek.

November 30-kán: a színház zárva.
December 1-jén: Pál fordulása, eredeti új színmű dalokkal 2 szakaszban, 4 képben. Írta Szigligeti, zenéjét Bognár. „Kifordítom,

efordítom, mégis gyenge darab ez!” — pedig van ám benne dráma is, vigjáték is, meg aztán vagy két népdal is. Ezt a Pál fordulását e szerint három fordulóra lehetne osztani; az egyik juthatna a közönség érzékeny szívű részének, a másik a nevetni-szeretőknék, a harmadik azoknak, a kik élnek-halnak a magyar notáért. A parcellák tehát megtevének hatásukat, de commasalva az egészét, csak a 2-dik classisba kell hogy sorozzuk. Parentatori dícsőségre nincs szükségünk; a tér szűke se endi, csak jelentékenyebb daraboknál a kiterjeszkedést; tehát legyen itt elég a classificatio! A mi az előadást illeti, az a lehetőségig jó volt. Hirtling Mari (Bibi) és Gyulai (Peregi Jónás) sok elevenséggel és helyes felfogással játsztak. Szigeti (Tátrai Pál) szintén ügykezett valamit csinálni szerepéből; de játéka közbe-közbe bádji volt, s szaválása kissé feszes. Nem határozzuk el, biztos felfogás hiánya, avagy hangjának merevsége oka-e annak. Annyi bizonyos, hanghordozása még eddig elé még egy fölléptével se volt ment némi egyhanguságtól. Váradiné (Lóra), a ki a maga szerepeiben különben kie-légítőleg játszik, fiatal lánykát éppen rosszul ad. Hangja nem frís, naiv mosolya stereotyp; mozdulatainak fürgeségéről szó sincs. Már hiába, ez így van! — Szathmári Pista inas tized-rangu szerepében is bebizonyítja, hogy, ha több alkalmat nyújtana az igazgató, szép comicus tehetségét mind inkább ki tudná tüntetni.

Mellékletek és hirdetések bélyegzése.

A pénzügyminiszteriumnak 1857. okt. 27-kén kelt rendelete, kiható minden koronaországokra a hirdetésekkel járó illetékek biztosítása tárgyában.

Miután az 1850. szept. 6-kán kelt törvény (bírod. törv. lap CXIX. darab 345. sz.) 1. §-nak 4. pontjában említett hirdetések, azon hirdető és értesítő lapokat kivéve, melyek nem valamely folyóirat alkatrészeképp adnak ki, csak akkor esnek az ezen törvény 23 §-ban kijelölt bélyeg alá, ha közhelyeken kifüggesztetnek, folyóiratokhoz mellékeltenek a nélkül, hogy azokban idézve lennének, vagy azok terjesztésével foglalkozó saját személyek által tételnek forgalomba; a pénzügyi miniszterium az idézett törvény 24-ik §-nak foganatosítása végett következőket rendeli:

1. A belföldön nyomtatott, bélyegköteles használatra rendelt hirdetések tekintetében 1858. évi jan. hó 1-től fogva a nyomtatás után a bélyegzés, s a mennyiben bélyegjegyek használhatók, a jegyek felbélyegzése nem fog több megengedtetni.

2. A bélyegköteles hirdetsékre szükséges papírosnak, a hirdetés nyomtatása előtt megbélyegezve, s bélyegjegyek használatánál felbélyegezve kell lennie.

3. Oly hirdetsékre, melyek nem bélyegköteles használatra rendelvek, vagy a példányok azon részére, melyeknek nem ez a rendeltetése, a hirdetés utolsó sora alatt feltűnő betűkkel ezen megjegyzés nyomtatandó: N. B. H. (nem bélyegköteles használatra).

4. Az ezen megjelöléssel el nem látott hirdetések, azon vállalat irányában, melyből a nyomtatás kikerült, bélyegköteleseknek tekintendők.

5. Minden vállalat, mely hirdetések nyomtatásával foglalkozik, az általa nyomtatott hirdetsékekről külön foljegyzést köteles vezetni, s ahhoz a nyomtatott hirdetés egy példányát mellékelni. A foljegyzésben előadandó: a megrendelő neve, a megrendelt példányok száma, a bélyegköteles használatra rendelt példányok száma s az átszolgáltatás ideje. Ezen foljegyzés a jövedéki közlönyöknek, valahányszor kívánják, előmutatandó.

6. Ezen iparüzleti foljegyzés helytelen vezetése, a könyvvitel elmulasztása, vagy más szabálytalanságok, végre az említett iparüzleti foljegyzés előmutatásának megtagadása esetében, a jövedéki kihágások tárgyában büntető-törvény 389—391 és 455 §-nak határozatai alkalmazandók.

7. A hirdetsékekkel vagy valamely időszak irat napi tartalmával benyomtatásnál bemázolt bélyeges papírosért az illeték akor térítettik meg, ha ezen papíros azon nap közepéig, melyen az illető lap kiadatik, az arra rendelt hivatalnak átadatott. Ennélfogva ezen kedvezmény csak azon hirdetsékre alkalmazható, melyekre a kiadás napja rá van nyomva. (B. P. H.)

KÜLFÖLD.

— Nápoleon császár elvégre viszatért Párisba, s hiszik, hogy immár így vagy úgy eldöntik a dunai fejedelemség kérdését. Beszéli is, hogy a császár a legközelebbi napokban tanácskozni fog az ausztriai követtel, s Fould küldetése is Londonban sikerrel volna koronázva. Annyiban lenne e kérdés ma-holnap eldöntve, hogy a nagyhatalmak között létrejövendő egyezményi tervet alkalmasint a congressus meg fogja erősíteni.

— A „Journal des Debats” egy hatalmas cikkben ismét lándsát tör az unio mellett; ámde mit érnek a legnagyobb fejtegetések, s okoskodások is azon tényekkel szemben, a melyek csak nem mindennap fölmerülnek a déli Dunatartományokban, s arra kényszerítik a portát, hogy a francia lapok minden demonstratióinak dacára, saját fölségi vetoját szegezze a birodalma épségét megtámadó tervek ellen.

— A „La Presse”-ben szintén olvasni: „Több belga, s német közlöny, nem tudjuk minő tekintély után, hirteli, miképp közeledés történt volna Thouve-nel és Resid pasa között, és ebben első sikerét látják a portának a fejedelemségek kérdésében. A fejedelemségek ügye, ugy látszik, valóban sokat vesztett térben; mindazáltal nem úgy az igazság mérlegében; a józan politika és polgárosultság ügye levén, végleges győzelme késleltethetik a diplomacia által, de azért az mégis bizonyos. Jöni fog egy nap, a melyen Europa érdeke, s a kényszerűség legyőzöndik a diplomatiát.”

— A P. N. bécsi levelezője írja: „Párisban azt mondják, hogy a dunafejedelemségi ügyet rendezendő tanácskozmány alkalmával néhány a Feketetenger-hajózás miatt keletkezett nehézség is szóba fog hozatni. Oroszország, mint mondva van, a cserkesz párton nagyon megszorítja a kereskedést, s ugy hallani, hogy ezen megszorítás ellen szólalt fel mind Török-, mind Angolország. Az ügyek most úgy állanak, hogy bármiféle tanácskozmányi, s congressusi tárgyalások se lesznek képesek sokat változtatni a nyugaukaukuzsi tengerparton. Az 1856-diki tanácskozmányban csodálatosképpen elmulaszták Cserkeszországot csak egy szóval is megemlíteni, nem hogy annak függetlenségét formászerűen elismerték, vagy az Oroszország által az ottani révés parthelyekre nézve magának igényelt fejedelmi jogokat csak legkevésbé is kétségesb vonták volna. Oroszország tétleg, formászerűen pedig jeglag is ura a Feketetenger keleti partjának, s tehet ott, a mit akar. A Szajna partján elpattogtatnak talán egy-két cifra fraizist a lovagias cserkeszekért, kiadnak egypár népmesit képtelenséggel teljes huplapi czikket; de különben minden ugy marad, a mint van.”

— A napoleonisták halastójaközelebb-ről két fontos orleanista hallal szaporodott. Egyik az öreg Dupin, az Orleans család ügyvédje, ki még csak néhány nap előtt jellenvolt Angliában a Nemours hgnőért tartott ünnepi gyásztiszteltésen, most hat évre az államesiny után, ismét elvállalta aggfőállamügyészségét, a melyről akkor lemondott; másik Chaix a Estange, ki a fötörvényszéknek lett fő államügyészévé.

— Wilson thnok, ki Delhi elien a rohamot vezényelte, sir Archibald Wilson de Delhi, valamint Luknov vitéz fölmentője, Havelock thnok, sir Henry Havelock de Luknov ezimel baronettek névezeteltek ki.

— Palmerston lord köriratot bocsátott ki a parlament miniszterpárti tagjaihoz, felszólítván őket, hogy dec. 3-án minél nagyobb számban jelenjenek meg, miután az onnal fontos tárgyak fognak szönyeg-re kerülni.

— Outram thnok leveléből közlik, hogy 10 főnök van Oudeban, a ki hű maradt az angolokhoz, s védelmet, menhelyet adott a menekülteknek.

— Hercegovina, Bulgaria s Török-Szerbiában a fanariota (görög nemzetiségű) papság, a tized és egyéb tartozások beszédésénél, a melylyel nekik a keresztény községek tartoznak, a legnagyobb kihágásokat követi el. Azonban Montenegróban foly még igazán vadul a népnuzás mestersege. A tanács által kiirt adót hallatlan szigorral hajják bé, s ha valaki ezért panaszkodik elfogják, agyonlövik. Daniló hg. adószedő különösen a vagyonosabb osztályra fordítja tekinteteket; így a napokban 5 földbirtokost fogtak bé, szabad választást hagyva nekik, hogy főbe lövessék magokat, vagy 133 d. ara-

nyai fizessenek. Hasonló eljárást várhat még néhány gazdagabb montenegrói. A herceg fogolykép él lakában, nem mer népe közt megjelenni, mert nem biztos élete felől.

— A montenegróiak és törökök közti sürdások utóbbi napokban ismét komolyabb arcot öltöttek, úgy hogy a montenegrói vladika megtiltotta alattvalóinak a Törökországgal való közlekedést a török csapatok által fenyegetett pontokra erősítéseket kezdett küldeni. Lánchordát Dani, hiszen ez valóságos háború!!

— A mainzi újság nov. 21-dikei számában a löporlobbanásról ezeket olvassuk:

„Hitelesen értesültünk, hogy a végképp összerombolt házak száma 57, a nem egészen összeromboltaké pedig 64. Az utóbbiaknak többnyire födele van összezúzva. Ezen kívül, mint már jelentettük, a városban egyetlen ház se maradt sértetlen. Halottak eddig 17 polgárember, s 11 porosz katona van bementve. A sebesültek száma a porosz helyőrség részéről 80—90, a kik közül sokan alkalmasint nem élnek meg. A mi a megsebesült polgáremlereket illeti, ezek száma bizonyosan százakra rug. Az ausztriai katonaság veszteségeiről még eddig semmi hiteles tudósítást se kaphattunk.

„A légbe röptült löportárban 200 mázsa lőpor, mintegy 700 db. töltött gránát, s valami 240 gyújtógolyó volt.

„A városra szórt roppant kövek és golyók nagy mennyiségénél fogva még szinte megfoghatatlannak látszik, hogy nem több ember esett áldozatul. Sok gránát házakba rontott.

„Érdekes tudni, hogy még négy héttel ezelőtt 700 mázsa lőpor volt a légbe lövő toronyban; a mondott idő óta azonban, szövetségi rendeleire, a városbéli tornyokból folyvást szállították ki a lőszert, s már csak éppen négy nap kellett a kiszállítás befejezésére.”

UJ POSTA.

Indiából ismét sok jó hírt hozott a hivatalos indiai posta, mint ezt Londonból nov. 26-kai táviró jelenti.

„Havelock két ezredet vont magához; s jelenleg mintegy 2000 emberrel áll Lucknóban. A vele szemben álló ellenséges számok. Nena Sahib Bithurnál állott; Greathead őt utolérte s teljesen megverte. A Delhiből elfutott lázadóktól összes ágyúkat elvették; számos fölkelő megölték, a többi elvesztése csak csekély. Hyderabadban zavaroktól félték ugyan, azonban a posta elindultáig nyugalom nem volt megháborítva. Az adókat pontosan fizetik. Kalkuttába erősítések küldettek.”

(A hivatalos indiai posta folytatása.) „Havelock közlekedése, fájdalom! nehézítve van, de azért élelmi szereknek nincs

szűkében. Visszavonulhatna Kánpurba, ha a nőket s gyermekeket oltalom nélkül akarná hagyni; erősítésekre vár; s remélte, hogy már 30-ig több mint 7000 embert vonhatand magához.

Bombay, nov. 3. (Pótlék a legújabb indiai postához. Triesten át.) „Greathead Nena Sahibot Agránál okt. 10-n megverte, a lázadók vesztesége 2000 főre megy. Erre Greathead folytatá előnyomulását, hogy egyesüljön Havelockkal, ki, mint tudva van, Lucknóban erősen tartja magát. — Kánpur környékén sikerteljes csatározások történtek. Stuart dandárnak a malvai fölkelőket Dharnál tökéletesen megverte; Nemoutsnál egy lázadó csoport kudarcot vallott. Remélik, hogy a hónap végeig, az Indiában levő európai csapatok létszáma 90—100,000 főre lesz emelve. Egy a bombay-i gránátosknál fölfedezett lázadási kísérlet következtében, azok közül 18-an kivégeztettek. Madrász egészen nyugott, Pendzsáb s Radzsputánában arend fenntartatik.”

— Kalkuttából okt. 22-ről hivatalosan jelentik: Egy bizottmány nevezte ki az ex- király elítélése végett, miután a delhi palotában fontos iratokat találtak.

— Londonból nov. 27-én távirják: A „Times” erősíti, miképp a kormány a parlamentnek a keletindiai társulat tüsténti eltörlését fogja javasolni, hogy Nagybritannia központi kormánya lépjen annak helyébe.”

— Kalkuttából nov. 22-ről hiva-

talosan jelentik: A Gwaliorjutalék megindult Kánpur ellen, a melynek Alumbanickeli összeköttetése nyitva van, Sangor még nincsfelmentve. Bombay, Madrasz, Seinde, Nizam nyugottak.

— Párisból nov. 24-én írják: „A kormányának főgondja, hogy a Dunafejedelemségek ügyében mielőbb kiegyezést hozzon létre. Mig Francia- és Oroszország ellenjavaslatai Anglia- és Ausztria beléegyezése iránt is nem biztosak, addig az ügyet itt nem tekintik eléggé érettnek arra, hogy a congressus elé terjesztessék.”

— Ausztria és Poroszország határozottan megtagadták a német hercegségek ügyének a párisi congressus elévívését. Egyébiránt, ha hinni lehet egy párisi nov. 24-ki levélnek: jelenleg az volna a francia diplomatiának ez ügybeni vezérgondolata, hogy Holsteinnak bizonyos függetlenség adassék.

NYILT POSTA.

Zandirhámra előfizettek III. az íróhoz gróf Mikó Imre ur önmaga, negyven példányra. Gálfi Sándor, Indali Péter ur egy p. M. Gál Lajos ur ivén Dombi László ur, Gálné Bánfi Luiza bárónő, m. Buda Julia k. a., és PekryLuiza k. a. egy-egy példányra.

Dózsá D.

Bécsi börze. november 27-dikén. Erd. urbéri papir 77 1/2. Magyar urbéri papir 79 1/2. Nemzeti kölcsön 83 1/16. Arany darabja 5 fr. 1 1/2 kr. Ezüst 9.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ÁRON.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

Kivonatban.

Az erdélyi cs. k. helytartóság f. é. október 24-ről 24,379 sz. a. pályázatot hirdet a dítrói és szárhegyi orvosi állomásra, 500 eft. évi fizetéssel, a fűrdési időszakra Borszéken 150 eft. jutalommal, Dítróba szabad lakással, 20 öl tűzi fával és lakásán kívüli szolgáltatást illő jutalommal. Szabályszerű kérvények beadandók f. é. dec. 31-éig a gergyó-sz.-miklósi cs. k. járás hivatalhoz.

A k.-fejérvár-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 9-ről 3720 sz. a. felhívja dévai Petky Károly és m.-igeni Szöke József örököseit, ellenük, úgy a m.-igeni község s ottani birtokosok gr. Eszterházy János és társai ellen, ügyvéd Szébeni által az ampoitzi község részére határrész viszszaadására indított kereset védelmére. A felelet beadandó 60 nap alatt. Részökre kirendelt ügyvéd Sipos.

A kolozsvár-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 12-ről 10,255 sz. a. tudatja, hogy mérsáros Bretter József csődjé egyesség útján megvan szüntelve.

A kolozsvár-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 13-ról 10,536 sz. a. tudatja, hogy kereskedő Bángi testvérek csődjé egyesség útján megvan szüntelve.

A m.-vásárhely-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 6-ról 6109 sz. a. tudatja, hogy Gergely Miklós és neje Nagy Krisztina elfoglalt 115 számú házat M.-Vásárhelyt Lázár Lajos és neje részére, f. é. dec. 17-kén d. e. 9-kor a törv. székli iródban köz-árverésen becs árán alólis eladják.

A dézs-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 18-ról 3814 sz. a. felhívja Farkas Samut és Frenk Ignácot, hogy eltávozással elhagyott és a dézsi cs. k. adóhivatalba letett 75 eft. 28 kr. összeget 6 holdnap alatt vegyék át, mivel azontúl el esnek tőle.

Urbérkárptólási tüke-utalványozás.

A kolozsvár-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 12-ről 10,421 sz. a. tudatja, hogy 1) Szabó Lajosnak és Ferencnek oroszljái és fűzkúti birtokuk után 4040 eft. 51 1/2 kr. 2) Gombás Zsigmondnak magyar-fodorházi birtoka után 78 eft. 45 kr. 3) Zambler Györgynek mező-kapusi és mező-peteli birtoka után 3898 eft. 3 3/4 kr. kárp. tüke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók 1858 febr. 4-éig. Targyalása ápril. 9-kén d. e. 9-kor.

A szászváros (Broos - megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 3-ról 4011 sz. a. tudatja, hogy gróf Teleky Miklósnak almaseli és pancsinesdi birtoka után 1435 eft. 9 kr. kárp. tüke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók 1858 január 28-áig. Targyalása márt 31-kén d. e. 9-kor.

A m.-vásárhely megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 13-ról 6446 sz. a. tudatja, hogy 1) gr. oldalagi Ferencnek koronái, udvarfalvi és kelemenelki birtoka után 7457 eft. 39 kr. 2)

Pócsa Károlynak, Farkasnak, Jánosnak és Gyulának zágori birtokuk után 1032 eft. 6 kr. kárp. tüke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók 1858 január 30-áig. Targyalása márt. 30-kán d. e. 9-kor.

A m.-vásárhely-megyei cs. k. törv. szék f. é. nov. 13-ról 6455 sz. a. tudatja, hogy 1) Csongrádi Istvánnak keszléri birtoka után 172 eft. 3 3/4 kr. 2) Cserei Káta Thurman N...-nének zágori és kis-szöllősi birtoka után 596 eft. 19 1/4 kr. kárp. tüke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók 1858 január 30-áig. Targyalása márt. 30-án d. e. 10-kor.

A m.-vásárhely-megyei cs. k. törv. szék f. é. oct. 9-ről 5580 sz. a. tudatja, hogy Kovácsi Károlynak dombó birtoka után 236 eft. 58 3/4 kr. kárp. tüke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók 1858 január 8-áig. Targyalása márt. 8-án d. e. 8-kor.

(303) 772. 1857.

Haszonbér árverési hirdetmény

A kolozsvár-kerületi mgos cs. k. pénzügyigazgatóságnak folyó 1857 ki november 20-ról 11,338. 1857. sz. alatt kibocsátott rendelete következtében, a kolozsmonostori k. alapítványi uradalom gazdasági hivatala iródjában, folyó évi december 4-én délelőtti hivatalos órákban, köz-árverés útján, a

többet ígérőknek, következő haszonbéri tárgyak lesznek haszonbérbe adandók:

a.) Kolozsvárt, a b. magyar-utca piaczori szögletén Fiscus név alatt esmeretes emeletes épület föld színi részén lévő szöglet bött, azon épület alsó kapuja melletti raktárral; melynek folkiáltási összege — a ház költségei aránylagos térítési összegei, kívül 655 ft. 3 kr. pp. Haszonbér ideje kezdődend 1858-ki május 1-sőjén. S tartand három évekig 1861-ki április végéig.

b.) Kolozsmonostoron, a vámház név

altal esmeretes épület, mely két lakszobából áll, konyhával és pinczével ellátva, a föld-hid mellett; folkiáltási összege 64 ft. — kr. pp. Haszonbér ideje 1858-ki január 1-től 1858-ki december végéig egy évre terjed.

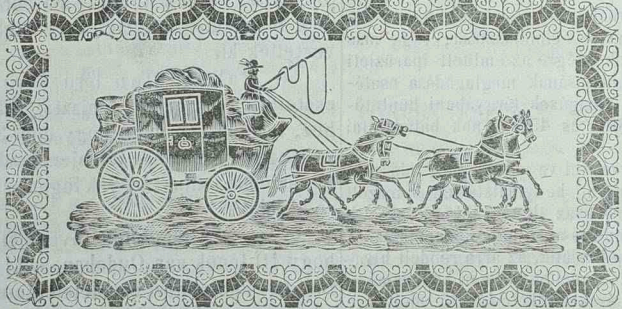
Bérvagyok, a kitűzött folkiáltási összegnek 10%-vel (mely banat pénzüi szolgálnd) ellátva, írt helyen és időben megjelenni fölhivatnak. A többet ígérők banat-pénze az uradalmi pénztárba maradand, a haszonbéri biztosítékba betudandó; a többi árverezők banat-pénze, az árverés beírása után vissza adatand.

Fenn kitűzött bérbe-adandó tárgyak állapótól bérvagyok szerezenek maguknak kellő esmeretséget, semmi e tárgybani utólagos mentesség el nem fogadhatatván.

A szerződés bővebb föltételeiről értesítést vehetni Kolozsmonostoron az uradalom gazdasági hivatala iródjában, naponta a hivatalos órákban; de az árverés kezdete előtt is fol olvasgatlandanak. A k. alapítványi uradalmi gazdasági gondnokság. Kolozsmonostoron november 26-kán 1857.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(295)

MIENY RENDJE

(3—3)

BIASINI gyorsutazási intézet gyorskocsijainak 19-dik novembertől 1857. azaz a debreczeni vasut megnyitásától kezdve. —

Kolozsvárról, Nagyváradon keresztül Debreczenbe indul a gyorskocsi hetenként NÉGYSZER, u. m. minden vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton reggeli 6 órakor.

Kolozsvárról, Szében és Brassóba 1858. januárius 1-ső napjáig marad az eddigi hetenkénti kétszeri indulás, u. m. hétfőn és csütörtökön reggeli 4 órakor; de újítottól elkezdve ezen vonalon is hetenként NÉGYSZER fognak a menetek történni. —

Ez új vonal kinyitásával leszállított árszabályok, kényelmes kocsikkal s a lehető pontos gyors menetel, kívánja az igazgatóság e már tizenhatsz év fennálló hazai vállalatát a t. cz. utazó közönség pártolásába ajánlani. —

Helyek árai p. p. 40 font szabad podgyászzsal.

Kolozsvártól Nagy-Váradig, vagy vissza	ft. 9 54 kr.
„ Debreczenig	„ 12 54 „

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.

Mai számunkhoz LAPUNK előfizetési íve van csatolva.